

V. OLAVS BORRICHIVS

Dissertatt. Acadd. de Poëtis 2, 59. p. 24. f. Francof. a. 1683. 4.

Anacreon Teius, lepidissimus omnium lyricorum, sed amorum, et vini, appetentior, varia scripsit, in quibus hymni, elegiae, iambi, μέλη Anacreontica; antiquis ob dulcedinem metrorum suorum iam ἡδὺς vocatus, iam γλυκὺς, iam χαρίεις. * Dictionis eius florida, et perspicua: dialectus Ionica. Qui Sapphus amore irretitum credunt, confutantur diuersitate aetatis vtriusque, et interuallo temporum; quippe Sappho Olymp. 44. amores mereri potuit, Anacreon nonnisi Olymp. 62. eosdem prouocare. vixit nempe demum Polycratis, Samiorum tyranni, aetate, eique familiaris, vt ex Pausania constat. Acino vuae passae imprudenter deglutito suffocatum Anacreonta referunt Plinius, et Val. Maximus. Ita qui in vino suavissimam vitam inuenerat, in ossibus eius acerbam inuenit mortem. Quam autem suaue eidem vinum, vel ipse his testabitur, Τί με τὰς νόμους διδάσκεις, Καὶ ῥητόρων

* Περὶ χαριεντισμῶν Ἀνακρέοντος, seu de eo, quod in Anacreonte venustum, et delicatum, est, separatim scribere instituit Lipsiae A. C. 1706. 4. Ludou. Christi. Crellius, popularis meus, Scholae Ni-

colaitanae Lipsiensis Rector: et nuper A. C. 1791. de Charientismo Anacreontis ad Demetrii Phalerei disciplinam expenso singulari libello, Leucoreae quaternis edito, exposuit Ioh. Christi. Henricius. F.